

души неприятеля що става върху перевала. При таквизъ ужасни мъчнотии бивали такива примѣра, дѣто 8 версти пѣтъ, земанъ обикновено за единъ часъ, изминалъ са едваамъ за единъ день.

На 14 декември едваамъ авангарда стигналъ върха на перевала; но спущаньето на долу било още по трудно отъ каченьето на горѣ; урви, сипеи, долове — всичко това било цѣла пропастъ; топоветѣ били вързвани съ дебели въжа и така единъ по единъ са спускали отъ едно дѣрво до друго. Сѫщо така сѫ спущали и ковчезитѣ съ разни муниции и заряди. Една колона на Гурковата отрядъ са спускала изъ Орхание къмъ Чурякъ, а друга изъ Врачишъ презъ Мургашъ-Планина къмъ Жилява. Едваамъ къмъ 18—19 дек. двѣтѣ колонни са съединили въ Чурякъ. Това съединение било направено, защото Гурко узналъ че Турцитѣ занимаватъ съ голѣми сили Ташкисенъ, къмъ юго-западъ отъ Арабъ-Конакъ.

Безъ да си почине отъ дѣлгодневната адека работа и мѣка, колоната що бѣ потеглила изъ Орхание, нападнала турската позиция при Ташкисенъ. Въ това сѫщо време главните сили на Гурко ударили съ демонстративна цѣль противъ позициите на Арабъ-конакъ и Шандорникъ, удържани отъ бившите тамъ главни сили на неприятеля. Като са видѣли отрѣзани отъ Арабъ-Конакъ, турцитѣ зели да отстъпватъ изъ Ташкисенъ, и рускитѣ войски сѫ вмѣкнали въ него отъ къмъ тила. Между това време, колоната, що тръгнала изъ Врачешъ, отъ Чурякъ са опожтила за София.

Въ боеветѣ при Ташкисенъ и Бугарово рускитѣ войски зели десетъ топа, много плѣнни, цѣлъ английски походенъ лазаретъ и причинили неприятелю грамадни загуби. Руситѣ загубили до 550 души солдати. Послѣдствията на тѣзи боеве били: опожтаньето на запад-